

**ОБОБЩЕН ОТЧЕТ ЗА ДЕЙНОСТТА НА КОМИСИЯ
„ДИСЦИПЛИНАРНА ДЕЙНОСТ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С
ИНСПЕКТОРАТА КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ“ КЪМ
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВСС И ЗА ОБРАЗУВАНИТЕ
ДИСЦИПЛИНАРНИ ПРОИЗВОДСТВА СРЕЩУ СЪДИИ И
НАЛОЖЕНИТЕ ДИСЦИПЛИНАРНИ НАКАЗАНИЯ ПО ЧЛ. 308, АЛ.
1 ОТ ЗАКОНА ЗА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ ЗА ПЕРИОДА
01.01.2019 Г. – 31.12.2019 Г.**

През 2019 г. Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ (КДДВИВСС) към съдийската колегия на ВСС е провела общо 27 (двадесет) редовни и 7 (седем) извънредни заседания.

I. Образувани дисциплинарни производства срещу съдии през 2019 г.

1. Образувани са **общо 4 (четири) дисциплинарни производства** като 2 (две) от предложенията за налагане на дисциплинарно наказание са направени от съответния административен ръководител и 2 (две) от ИВСС.

За сравнение през 2018 г. са образувани общо 10 (десет) дисциплинарни производства като предложенията за налагане на дисциплинарно наказание са направени както следва:

- 6 (шест) - от съответния административен ръководител;*
- 1 (едно) – от по-горестоящ административен ръководител;*
- 3 (три) – от ИВСС.*

През 2017 г. са образувани общо 39 (тридесет и девет) дисциплинарни производства срещу съдии, като предложенията за налагане на дисциплинарно наказание са направени както следва:

- 12 (дванадесет) - от съответния административен ръководител;*
- 13 (тринадесет) – от по-горестоящ административен ръководител;*
- 14 (четиринадесет) – от ИВСС.*

Дисциплинарните дела, образувани през 2019 г. са както следва:

- **Дисциплинарно дело № 2/2019 г.** срещу Росица Борисова Бузова - съдия в Административен съд - София град (АССГ). Предложението е направено от административния ръководител на АССГ. Решението е прието по протокол № 5/ 12.02.2019 г. на съдийската колегия на ВСС.

- **Дисциплинарно дело № 4/2019 г.** срещу Събчо Атанасов Събев – съдия в Окръжен съд – Бургас. Предложението е направено от ИВСС. Решението е прието по протокол № 20/25.06.2019 г. на съдийската колегия на ВСС.

- **Дисциплинарно дело № 5/2019 г.** срещу Росица Борисова Бузова - съдия в АССГ. Предложението е направено ИВСС. Решението е прието по протокол № 20/25.06.2019 г. на съдийската колегия на ВСС. С решение по протокол № 21/02.07.2019 г. на съдийската колегия на ВСС дисциплинарно

дело № 5/2019 г. е присъединено към дисциплинарно дело № 2/2019 г. – двете по описа на ВСС, за разглеждане в едно общо производство, което да продължи по дисциплинарно дело № 2/2019 г.

- **Дисциплинарно дело № 10/2019 г.** срещу Александър Симеонов Станчев - съдия в Районен съд - Русе. Предложението е направено от административния ръководител на Районен съд - Русе. Решението е прието по протокол № 41/10.12.2019 г. на съдийската колегия на ВСС.

2. Постъпили през 2019 г. предложения за налагане на дисциплинарно наказание на съдии, по които не е образувано дисциплинарно производство:

- Предложение от председателя на Върховния касационен съд (ВКС) за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание на Георги Василев Ушев - административен ръководител на Апелативния специализиран наказателен съд (АпСпНС). С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 7/26.02.2019 г. не е образувано дисциплинарно производство по направеното предложение. Решението е оспорено пред Върховния административен съд (ВАС) и не е влязло в сила.

II. Приключени дисциплинарни производства по чл. 316 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) срещу съдии през 2019 г.

Приключени са общо 14 (четиринадесет) дисциплинарни производства, образувани през предходни периоди, като съдийската колегия на ВСС се е произнесла по тях, както следва:

- наложено наказание „забележка“ – 6 (шест) дисциплинарни производства;
- наложено наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“ – 1 (едно) дисциплинарно производство;
- 4 (четири) дисциплинарни производства са прекратени;
- приключени дисциплинарни производства, по които не е наложено дисциплинарно наказание – 1 (едно);
- 2 (две) дисциплинарни производства са приключили, като не е прието решение от съдийската колегия на ВСС по направените предложения за налагане на дисциплинарно наказание, с оглед резултатите от проведените гласувания.

За сравнение през 2018 г. приключените дисциплинарни производства са общо 7 /седем/, образувани и през предходни периоди, като съдийската колегия на ВСС се е произнесла по тях както следва:

- *наложено наказание „забележка“ – 2 /две/ дисциплинарни производства;*
- *приключени дисциплинарни производства, по които ВСС не е наложил дисциплинарно наказание – 1 (едно).*

- 4 (четири) дисциплинарни производства са прекратени.

През 2019 г. с решение на съдийската колегия на ВСС са приключени следните дисциплинарни производства по описа на ВСС:

- **Дисциплинарно дело № 17/2016 г.**, образувано срещу Мирослава Стефанова Тодорова – съдия в Софийски градски съд (СГС). С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 7/26.02.2019 г. не е прието предложението на дисциплинарния състав за налагане на дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 2 ЗСВ. С решение по протокол № 12/02.04.2019 г. на съдийската колегия на ВСС не е прието решение за налагане на дисциплинарно наказание на съдия Мирослава Тодорова по направеното предложение от ИВСС. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 52/2017 г.**, образувано срещу Стоян Ангелов Момов- съдия в Районен съд- Велики Преслав. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 18/11.06.2019 г., на основание чл. 310, ал.1 ЗСВ, е прекратено производството по делото в частта, съгласно решението на дисциплинарния състав. Прието е, че съдия Стоян Момов не е извършил нарушения по смисъла на чл.307, ал.2 и 3 ЗСВ по делата, описани в решението на дисциплинарния състав и е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ за допуснати дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.1, т. 1 и 2 ЗСВ по останалата част от направеното предложение от административния ръководител на Районен съд- Велики Преслав. Решението е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 29/2017 г.**, образувано срещу Методи Тодоров Шушков – съдия в Софийски районен съд (СРС). С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 21/02.07.2019 г. е прекратено производството по дисциплинарно дело № 29/2017 г. по описа на ВСС, поради изтичане на сроковете по чл.310, ал.1 ЗСВ. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 8/2018 г.**, образувано срещу Росен Иванов Балкански - съдия в Районен съд- Тервел. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 21/02.07.2019 г. е прието, че съдия Росен Иванов Балкански е извършил нарушение по чл.307, ал.3, т. 1 ЗСВ, за което му е наложено дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 1 ЗСВ – забележка. Решението е влязло в сила.

-**Дисциплинарно дело № 16/2017 г.**, образувано срещу Полина Андонова Хаджимаринска – съдия в СРС. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 23/16.07.2019 г. е прието, че съдия Полина Хаджимаринска не е извършила твърдените в предложението нарушения по чл.307, ал.3, т. 1 и 2 ЗСВ по общо 48 дела, съгласно обстоятелствената част на решението. Производството по делото е прекратено в останалата част по внесеното предложение, поради изтичане на 6-месечния срок по чл.310, ал. 1 ЗСВ, считано от откриване на нарушението. Решението е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 21/2017 г.**, образувано срещу Люба Михайлова Петрова - съдия в Районен съд – Раднево. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 23/16.07.2019 г. е прието, че Люба Петрова - съдия в

Районен съд - Раднево /временно отстранена от длъжност с решение на съдийската колегия по протокол № 21/23.05.2017 г./, е извършила нарушения по чл.307, ал.3, т. 3 и 4 ЗСВ, за което ѝ е наложено дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 6 ЗСВ - дисциплинарно освобождаване от длъжност. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 25/2017 г.**, образувано срещу Иванка Петкова Болгурова – съдия в СРС. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 23/16.07.2019 г. е прекратено производството по дисциплинарно дело № 25/2017 г. по описа на ВСС, поради изтичане на 6-месечния срок по чл.310, ал.1 ЗСВ, считано от откриване на нарушенията. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 41/2017 г.**, образувано срещу Мария Иванова Иванова-Ангелова – съдия в СРС. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 23/16.07.2019 г. е прекратено производството по дисциплинарно дело № 41/2017 г. по описа на ВСС, поради изтичане на сроковете по чл.310, ал.1 ЗСВ. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 48/2017 г.**, образувано срещу Даниела Росенова Иванова – съдия в АпСпНС. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 23/16.07.2019 г. е прието, че съдия Даниела Росенова не е извършила нарушения по чл.307, ал.3, т. 4 ЗСВ, поради което не ѝ е наложено дисциплинарно наказание. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 51/2017 г.**, образувано срещу Ина Георгиева Райчева – Цонева – съдия в Административен съд – Русе. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 23/16.07.2019 г., на основание чл.310, ал.1 ЗСВ, е прекратено производството по делото, в частта относно допуснатото бездействие в периода 28.07.2014 г. до 31.10.2014 г. По останалата част от предложението е прието, че съдия Ина Райчева-Цонева е извършила нарушения по чл.307, ал.3, т. 1 и 2 ЗСВ, за което ѝ е наложено дисциплинарно наказание - забележка. Решението е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 18/2018 г.**, образувано срещу Ивайло Генов Йорданов – съдия в Районен съд гр. Ихтиман. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 23/16.07.2019 г. е прието, че съдия Ивайло Йорданов е извършил нарушения по чл.307, ал.3, т. 1 и 2 ЗСВ, за което му е наложено дисциплинарно наказание "забележка". Решението е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 18/2017 г.**, образувано срещу Методи Орлинов Лалов – към момента на образуване на дисциплинарното производство, заемащ длъжността „съдия“ в СРС. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 29/17.09.2019 г.:

- по предложението на ИВСС, на съдия Методи Лалов е наложено дисциплинарно наказание "забележка" за неизпълнение на служебните задължения по чл. 80, ал.1, т. 1 и чл.80, ал.1, т.1 вр. чл.9 ЗСВ /ред. ДВ, бр.14/2015 г. и ДВ бр. 28/2016 г./;

- по предложението на и.ф. председател на СРС, на съдия Методи Лалов е наложено дисциплинарно наказание "забележка" за нарушения на Кодекса за

етично поведение на българските магистрати (КЕПБМ). Решенията са оспорени пред ВАС.

- **Дисциплинарно дело № 34/2017 г.**, образувано срещу Таня Георгиева Плахойчева – съдия в СРС. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 33/15.10.2019 г. е прекратено производството по дисциплинарно дело № 34/2017 г. по описа на ВСС, поради освобождаването на Таня Георгиева Плахойчева от длъжността "съдия" в СРС. Решението не е оспорено пред ВАС и е влязло в сила.

- **Дисциплинарно дело № 45/2017 г.**, образувано срещу Мирослав Тодоров Петров – съдия в СРС. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 25/30.07.2019 г. не е прието предложението на дисциплинарния състав да не се налага дисциплинарно наказание на съдия Мирослав Петров. С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 33/15.10.2019 г. не е прието решение по направеното предложение за налагане на дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 1 ЗСВ – забележка. Решението е влязло в сила.

IV. Заповеди на административни ръководители за налагане на дисциплинарни наказания на съдии.

Разгледани са общо 2 (две) заповеди за налагане на наказание „забележка“. *(За сравнение през 2018 г. са разгледани общо 6 (шест) заповеди за налагане на наказание “забележка”; а през 2017 г. са разгледани общо 9 (девет) заповеди за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“.)*

- С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 17/28.05.2019 г., на основание чл.314, ал.4 ЗСВ, е потвърдено наложеното със заповед № 8/04.01.2019 г. на административния ръководител на Окръжен съд- Стара Загора наказание по чл. 308, ал.1, т.1 от ЗСВ- забележка, на Татяна Гьонева Коева- съдия в Окръжен съд- Стара Загора. Решението не е оспорено пред ВАС и е влязло в сила.

- С решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 42/17.12.2019 г., на основание чл.314, ал.4 ЗСВ, е потвърдено наложеното със заповед № АС-101/07.03.2019 г. на административния ръководител на Софийска районен съд дисциплинарно наказание по чл. 308, ал.1, т.1 ЗСВ- забележка, на Бисерка Василева Памукова- съдия в СРС. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

V. Заповеди на административни ръководители по чл. 327 ЗСВ за обръщане на внимание на съдии.

Постъпили и приети за сведение от съдийската колегия на ВСС са **3 (три) заповеди** на административни ръководители за обръщане на внимание. *За сравнение през 2018 г. постъпилите и приети за сведение заповеди за обръщане на внимание са общо 2 (две), а през 2017 г. - 17 (седемнадесет).*

VI. Постъпили искания за възстановяване на длъжност на временно отстранени съдии.

През 2019 г. КДДВИВСС е разгледала едно искане за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд – Раднево, направено от Люба Михайлова Петрова. С решение на съдийската колегия по протокол № 24/23.07.2019 г., по предложение на Комисията, е оставено без уважение искането на Люба Михайлова Петрова за възстановяване на длъжността „съдия“ в Районен съд – Раднево. Решението е оспорено пред ВАС и не е влязло в сила.

VII. Влезли в сила през 2019 г. решения на ВАС, постановени по дела, образувани по жалби срещу решения на съдийската колегия на ВСС по дисциплинарни дела, предложения за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание, искане за възстановяване на длъжност.

През 2019 г. са постановени общо 5 (пет) окончателни решения на ВАС по дела, образувани по жалби срещу решения на съдийската колегия по дисциплинарни дела, приети по дисциплинарни дела, предложения за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание, искане за възстановяване на длъжност, както следва:

- **Решение на СК на ВСС по точка 4 от протокол № 23/06.06.2017 г., с което не е образувано дисциплинарно производство по направено от председателя на ВКС предложение за налагане на дисциплинарно наказание на съдия в СГС (*Петя Георгиева Крънчева-Тропчева*). Искането от председателя на ВКС е направено във връзка с резултати от проверка, обективирани в Доклад ДЗ № 144/03.04.2017 г. за дейността на отдел „Защита на класифицираната информация“ по Закона за специалните разузнавателни средства (ЗСРС) и Закона за електронните съобщения (ЗЕС) за 2015 г. и 2016 г. на СГС, изготвен от заместник-председателите на СГС, които са констатирани данни за извършени нарушения. С мотивирано предложение КДДВИВСС е предложила на СК на ВСС да приеме решение, с което да не образува дисциплинарно производство. Изложени са доводи, че ЗСРС предвижда специален орган, който може да осъществява наблюдение на процедурите по разрешаване, прилагане и използване на специалните разузнавателни средства, съхраняването и унищожаването на информацията, получена чрез специалните разузнавателни средства, както и за защитата на правата и свободите на гражданите срещу незаконосъобразното използване на специални разузнавателни средства, а именно Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства. Развити са съображения, че председателят на ВКС се позовава на резултати от проверка, която не е извършена от компетентен съгласно ЗСРС и ЗСВ орган, което обуславя невъзможността същите да послужат за изготвяне на предложение за налагане на дисциплинарно наказание. Прието е, че така извършената проверка при липса на компетентност няма за правна последица възможността да се направи**

извод за извършени дисциплинарни нарушения, съответно да се внесе предложение за налагане на дисциплинарно наказание на съдия. В заключение е прието, че твърдените в предложението факти и обстоятелства, квалифицирани като дисциплинарни нарушения, се основават на данни, събрани не по предвидения в закона ред. Предложението на Комисията е докладвано на заседание на СК на ВСС, проведено на 06 юни 2017г. След изложени подробни мотиви и проведено явно гласуване СК на ВСС е приела решение, с което не образува дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание по направеното предложение от председателя на ВКС.

Решението е оспорено от председателя на ВКС пред ВАС. С решение, постановено по адм. дело № 7113/2017 г. по описа на ВАС, Шесто отделение, е отхвърлена, като неоснователна, жалбата на председателя на ВКС. Съдът е изложил съображения, че в хипотезата на чл. 310, ал. 1 ЗСВ при направено предложение по чл. 312 ЗСВ за образуване на дисциплинарно производство срещу съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител, съответната колегия на ВСС има право на преценка относно обосноваването на предложението преди образуване на дисциплинарното производство. Като допълнителен аргумент е посочил и приетото изменение в чл. 310, ал. 5, т. 2 ЗСВ, в която норма изрично е предвидена възможността ВСС да откаже образуване на дисциплинарно производство. Тричленният състав на ВАС е приел за процесуално неоправдано и недопустимо да се разглежда по същество въпрос – с постановяване на решение на съответната колегия на ВСС по основателността на искането, предвид установената некомпетентност на органа извършил проверката, въз основа на която се търси дисциплинарна отговорност на съответния магистрат. Съдът е направил извод, че с оглед спецификата на материята, в чл.34е, ал.5 ЗСРС законодателят е предвидил изрично и процедура при наличие на данни за неправомерно използване и прилагане на специални разузнавателни средства, съответно съхраняване или унищожаване на придобитата чрез тях информация, съгласно която компетентният орган - Националното бюро следва да сезира органите на прокуратурата и ръководителите на органите и структурите по чл. 13 и 20. Съгласно чл.34е, ал.6 ЗСРС при наличие на данни за неправомерно разрешаване прилагането на специални разузнавателни средства от орган по чл. 15 Националното бюро сезира прокуратурата и уведомява Висшия съдебен съвет и министъра на правосъдието. Приел е за правилна преценката на СК на ВСС за отказ за образуване на дисциплинарно производство, предвид обстоятелството, че вносителят на предложението, като основание за възбуждане на дисциплинарно производство се е позовал на резултати от проверка, извършена от некомпетентен орган. По тези съображения ВАС е приел, че оспорените решения на СК при ВСС се явяват материално законосъобразни, поради установената липса на законно основание за образуване на дисциплинарно производство, респ. предложение основано на проверка, извършена от некомпетентен орган. Решението на ВАС, Шесто отделение, е потвърдено от ВАС-петчленен състав (адм. дело № 1245/2018 г.).

- Решение на СК на ВСС по допълнителна точка 27 от протокол № 13/24.04.2018 г., с което не е образувано дисциплинарно производство по направено от председателя на ВКС предложение за налагане на дисциплинарно наказание на съдия в ВКС (*Светла Веселинова Чорбаджиева*). Предложението е обосновано с твърдения и доводи, че съдията е извършила нарушения по чл.307, ал.3, т. 1 и 2 ЗСВ. Направеното предложение е разгледано в заседание на КДДВИВСС, проведено на 24.04.2018 г. Прието е, че предложението е направено в сроковете по чл.310 ЗСВ и от компетентен орган съгласно чл.312, ал.1, т. 1 ЗСВ. Въз основа на представените с административната преписка доказателства, обосноваващи наличие на извършено от съдията нарушение и допълнително изискани такива, КДДВИВСС е внесла мотивирано предложение до СК на ВСС, на основание предложението на органа по чл. 312, ал.1, т. 1 ЗСВ, да образува дисциплинарно производство, да избере дисциплинарен състав, който да се произнесе по направеното предложение за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 308, ал.1, т. 1 ЗСВ на съдията. Предложението на Комисията е разгледано на заседание на СК на ВСС, проведено на 24.04.2018 г. След излагане на съображения и разисквания от страна на членовете на колегията с решение по допълнителна точка 27 от протокол № 13/24.04.2018 г. на СК на ВСС не е образувано дисциплинарно производство по направеното предложение за налагане на дисциплинарно наказание на съдията.

Решението е оспорено от председателя на ВКС пред ВАС. С решение № 11685/03.10.2018 г. по адм. дело № 6541/2018 г. на ВАС, Шесто отделение, е отхвърлена жалбата на председателя на ВКС и вносител на предложението за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание, като неоснователна. Съдът е приел, че оспореното решение е прието от компетентен орган по чл.320, ал. 2 ЗСВ. Посочено е, че СК на ВСС, в качеството си на дисциплинарна наказващ орган по силата на чл.311, т.3, във връзка с чл.310, ал.1 ЗСВ, има както правомощието да образува дисциплинарно производство против магистрата, така и да откаже да образува дисциплинарно производство по арг. от чл. 310, ал.5, т.2 ЗСВ. Този извод, според съда, намира подкрепа и в съображенията, изложени в Тълкувателно решение № 7 от 30.06.2017 г. по тълк. д. № 7/2015 г., ОСС на ВАС, I и II колегия. *„В тях се сочи, че в ЗСВ не са конкретизирани и обособени процесуалните предпоставки за образуване на дисциплинарно производство. Липсва както примерно, така и изчерпателно изброяване на необходимото съдържание на предложението за налагане на дисциплинарно наказание. При липса на нормативно установени изисквания, на които следва да съответства предложението в случая на органа по чл. 312, ал. 1, т.1 ЗСВ за налагане на дисциплинарно наказание, съдържанието му следва да бъде преценено съобразно общите правила за сезиране на компетентен орган по АПК, като се отчетат спецификите на дисциплинарното производство по Закона за съдебната власт. По своята правна природа примерно изброените изисквания регламентират процесуалните предпоставки (положителни и отрицателни), от които зависи съществуването и надлежното образуване на дисциплинарното производство.*

Според мотивите на тълкувателното решение, когато следва да се обсъди въпросът за наличието на достатъчно данни за извършено дисциплинарно нарушение, то той е свързан с правна преценка, при която значение би могло да има всяко фактическо обстоятелство, индикиращо нарушението и станало достояние на компетентния дисциплинарнонаказващ орган по предвидения в закона ред. Налице е необходимост от установяването на определени факти, чиято даденост прави възможно формулирането на изводи досежно извършването на нарушение. Изясняването на фактите и обстоятелствата, които са релевантни за налагане на дисциплинарно наказание се случва в рамките на образуваното производство. Поради това относно пределите на дискреционната власт на дисциплинарно наказващия орган при упражняване правомощията му по чл.310, ал.1 ЗСВ, следва да се приеме, че в правомощията на съответната колегия на ВСС е да прецени дали да образува дисциплинарно производство, когато е сезирана с такова предложение от органа по чл. 312, ал.1, т.1 ЗСВ. Именно в този смисъл е нормата на чл. 310, ал. 5, т. 2 ЗСВ, в която изрично е предвидена възможността ВСС да откаже образуване на дисциплинарно производство“. Според тричленния състав на ВАС от текста на чл. 310, ал. 5, т. 2 ЗСВ може да се заключи, че съответната колегия на ВСС има право на преценка относно обосноваването на предложението преди образуване на дисциплинарно производство срещу магистрата. На следващо място, съдът е приел, че обжалваното решение на СК на ВСС, което обективира отказ от образуване на дисциплинарно производство срещу съдията е издадено в предвидената от закона писмена форма. Актът е мотивиран в съответствие с разпоредбата на чл. 34, ал.3, изр. 2 ЗСВ. При обсъждане на точката от дневния ред, членовете на колегията са сторили изказвания против направеното предложение за образуване на дисциплинарно производство и за образуване. Доводите на членовете на СК на ВСС, ведно с изложените от тях факти се явяват мотиви на взетото решение. Съдът е приел, че обжалваното решение съответства на материалния закон, като е посочил, че в мотивите на решението на СК на ВСС е направен обосновен извод за липса на основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на съдията, относно извършени от нея нарушения по чл.307, ал.3, т. 1 и 2 ЗСВ. С решение № 5175/08.04.2019 г. по адм. дело № 14547/2018 г. на ВАС – петчленен състав, е оставено в сила решението на тричленния състав на ВАС. Петчленният състав на ВАС е приел да обосновани изводите на съда, че в конкретния случай не са налице данни за ангажиране на дисциплинарната отговорност на съдията за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т. 1 и 2 ЗСВ.

- Решения на СК на ВСС по протокол № 24/17.07.2018 г., с които не образува дисциплинарно производство по предложение на председателя на ВКС за налагане на дисциплинарно наказание на (Даниела Георгиева Дончева) – председател на Софийски апелативен съд (САС). В обстоятелствената част на предложението е посочено, че същото е направено във връзка с извършена от ИВСС проверка в САС по спазване на чл. 9 ЗСВ, на основание Заповед № СС-01-1/23.01.2018 г. на главния инспектор на ИВСС, приключила с Акт за резултати. Направено е искане за образуване на

дисциплинарно производство срещу съдията за нарушения, извършени от нея в качеството ѝ на административен ръководител на САС, изразяващи се в отклонение от изискванията за случайно разпределение на делата – принцип, въведен в чл.9 ЗСВ, чрез издадени от нея заповеди (№ А-1168/27.09.2017 г.; А-1169/27.09.2017 г.; А-1198/04.10.2017 г.) без фактическо и правно основание за преразпределяне на дела на докладчици, различни от първоначално определените чрез системата за електронно разпределение на случаен принцип, утвърждаване на Вътрешни правила за случайното разпределение, съдържащи несъответствия с правилата на Единната методика за приложението на принципа за случайно разпределение на делата на ВСС, както и изземване правомощието на Общото събрание на съдиите на САС, като е действала в противоречие с чл.85, ал.3, т. 1 вр. с чл.104, ал.2 вр. чл. 106, ал.1 ЗСВ. Предложението е разгледано на заседание на СК на ВСС, проведено на 17.07.2018 г. След излагане на подробни съображения от страната на членовете на СК на ВСС и проведено гласуване, СК на ВСС взела решение, с което е постановила отказ да образува дисциплинарно производство, в частта касаеща констатираните нарушения в дейността на Даниела Дончева, в качеството ѝ на административен ръководител на САС, изразяващи се в издадени от нея заповеди № А-1169/27.09.2017 г. и А-1198/04.10.2017 г. без фактическо и правно основание за преразпределяне на дела на докладчици, различни от първоначално определените чрез системата за случайно разпределение на случаен принцип, утвърждаване на Вътрешни правила за случайното разпределение, съдържащи несъответствия с правилата на Единната методика за приложението на принципа за случайно разпределение на делата на ВСС, както и действия в противоречие с чл.85, ал.3, т. 1 вр. с чл.104, ал.2, вр. чл.106, ал. 1 ЗСВ и правомощието на Общото събрание на съдиите на САС, поради изтичане на шестмесечния срок по чл.310, ал.1 ЗСВ и в частта, касаеща издаването на Заповед № А-1169/27.09.2017 г., твърдяно като нарушение по чл.307, ал.3, т.3 ЗСВ, поради изтичане на шестмесечния срок по чл.310, ал.1 вр. ал. 3, изр. 2 ЗСВ. За да приеме, че са налице основанията по чл.310, ал.1 ЗСВ за нарушенията свързани с издаването на заповеди № А-1168/27.09.2017 г. и № 1198/04.10.2017 г., административният орган е изложил мотиви, че в изпълнение на Заповед № 2510/16.10.2017 г. на председателя на ВКС, на основание чл.114, ал.1, т. 9 ЗСВ, е извършена проверка на организацията на дейността на САС във връзка с издадена Заповед № А-1198/04.10.2017 г. на председателя на САС. От приложения към преписката Доклад за резултати от извършена проверка на САС, възложена със Заповед № 2510/16.10.2017 г. на председателя на ВКС, се установява, че в хода на същата са констатирани нарушения и несъответствия относно неспазване на принципа на случайния подбор при издаване на заповед № А-1198/04.10.2017 г., като са отправени препоръки с оглед преодоляване на констатирани слабости, за промяна на Вътрешните правила за случайно разпределение на делата, утвърдени на 16.01.2017г., т.20 от същите, съдържащи несъответствия с правилата на Единната методика за приложението на принципа за случайно разпределение на делата на ВСС, както и използване на съгласувателната функция на Общото

събрание по т.4.1.4 от Единната методика преди утвърждаването им. С цел избягване на конфликтни ситуации е отправена препоръка за изискване на становище от Общото събрание за утвърждаване на критерии, при които съдия може да бъде преместен в друг състав на същото отделение и правила, по които това да става. При проверката е обсъдена и заповед № А-1168/27.09.2017 г. на председателя на САС, с която са определени съдиите, които да вземат участие в насроченото за 02.10.2017 г. съдебно заседание на 11-ти състав на Търговско отделение. При тези данни е обоснован извод, че предметът на проверката, извършена от ИВСС и тази, възложена от председателя на ВКС е идентичен (с изключение на Заповед № А-1169/27.09.2017г.), като са отправени и сходни препоръки. В случая се установява, че цитираният доклад по повод извършената проверка е изпратен на съдия Даниела Дончева с писмо от 02.11.2017 г., подписано от председателя на ВКС, от което следва, че най-късно на 02.11.2017 г. вносителят на предложението е бил запознат с резултатите от извършената проверка, както и констатираните нарушения в дейността на съдия Дончева, в качеството ѝ на административен ръководител на САС, изразяващи се в издадени от нея заповеди № А-1168/27.09.2017 г. и А-1198/04.10.2017 г. без фактическо и правно основание за преразпределяне на дела на докладчици, различни от първоначално определените чрез системата за електронно разпределение на случаен принцип, утвърждаване на Вътрешни правила за случайното разпределение, съдържащи несъответствия с правилата на Единната методика за приложението на принципа за случайно разпределение на делата на ВСС, както и действия в противоречие с чл.85, ал.3, т. 1 вр. с чл.104, ал.2 вр. чл. 106, ал.1 ЗСВ и правомощието на Общото събрание на съдиите на САС. С оглед на изложеното СК на ВСС е приела, че от дата 02.11.2017 г. е започнал да тече шестмесечният срок за образуване на дисциплинарно производство, който е изтекъл на 02.05.2018 г. за описаните по-горе нарушения. По отношение на твърдението, че посоченото нарушение е и такова по смисъла на чл. 307, ал.3, т. 3 ЗСВ, СК на ВСС е приела, с оглед досегашната практика на Висшия съдебен съвет и съдебната практика, че изискването за публичното оповестяване е изпълнено, когато деянието е станало общоизвестно на широк кръг от граждани и организации. Изложени са мотиви, че от приложената към преписката статия от 12.10.2017 г., публикувана в електронното издание на „Дневник“, озаглавена „Съдия заподозря шефа си в корупция по дело свързано с КТБ“ се установява, че публикацията съдържа извадки от писмо от Милен Василев – съдия в САС, в което се коментират описаните по-горе действия на съдия Даниела Дончева, в качеството ѝ на председател на САС, като съдия Василев е определил същите като противоречащи на ЗСВ, който повелява „подобни размествания да стават с решение на Общото събрание на съдиите и на принципа за случайно разпределение на делата“. При тези данни СК на ВСС е приела, че публичното оповестяването на фактите по издадените заповеди, вкл. и Заповед № 1169/27.09.2017 г., е станало на дата - 12.10.2017 г., на интернет страницата на „Дневник“, поради което към датата на внасяне на предложението за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание (26.04.2018 г.) е изтекъл шестмесечният срок за образуване на

дисциплинарно производство за твърдяното нарушение по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ.

С решение по точка 5.3 от протокол № 24/17.07.2017 г. на СК на ВСС не е образувано дисциплинарно производство по предложението на председателя на ВКС за налагане на дисциплинарно наказание, в частта касаеща действието по издаване на Заповед № А-1169/27.09.2017 г., твърдяно като нарушение по чл. 307, ал.3, т. 4 ЗСВ. За да не образува дисциплинарно производство за нарушението по чл.307, ал.3, т. 4 ЗСВ по отношение издаването на посочената заповед, дисциплинарнонаказващият орган е приел, че на практика без издаването на тази заповед, съдията е трябвало да правораздава в два състава на 02.10.2017 г. – в председателствания от нея състав и в 11-ти състав, за което е издала заповед № А-1168/27.09.2017 г. Изложени са мотиви, че предложението за налагане на дисциплинарно наказание за извършването на нарушение, съставляващо издаването на заповед I 1169/27.09.2017 г. не отговаря на формалните изисквания за образуване на дисциплинарно производство, а именно, че действията на съдията, очевидно не съставляват нарушение, поради което е безпредметно да се образува такова, което да изследва дали същата е допуснала нарушение, което да е извършено виновно. Прието е, че в тази част предложението на председателя на ВКС е формално необосновано от външна страна, поради което не е образувано дисциплинарно производство.

Решенията на СК на ВСС са оспорени пред ВАС от председателя на ВКС, в качеството му на вносител на предложението за образуване на дисциплинарно производство. С решение № 978/23.01.2018 г. по адм. дело № 9528/2018 г. по описа на ВАС, Шесто отделение, е отхвърлена жалбата на председателя на ВКС и вносител на предложението за образуване на дисциплинарно производство против решенията на СК на ВСС, като неоснователна. Тричленният състав на ВАС е приел, че отказът за образуване на дисциплинарно производство по направеното предложение, обективиран в решенията по т.5.1, 5.2 и 5.3 от протокол № 24/17.07.2018 г. на СК на ВСС, съответства на материалния закон и на целта на закона и не са налице отменителните основания по чл.146, т. 4 и 5 АПК. Решаващият състав на ВАС е приел за законосъобразни изводите на дисциплинарнонаказващия орган, че на основание чл.310, ал. 1 ЗСВ не следва да се образува дисциплинарно производство за нарушенията по заповед № А-1168/27.09.2017 г. и заповед № А-1198/04.10.2017 г., тъй като узнаването на сочените от председателя на ВКС нарушения е станало с предоставянето му на доклада за резултатите от извършена проверка на САС, възложена с негова заповед № 2510/16.10.2017 г. Съдът е приел, че 6-месечният срок по чл.310, ал.1ЗСВ е започнал да тече най-късно на 02.11.2017 г., когато председателят на ВКС е изпратил на съдията доклада, изготвен от комисията, със съпроводително писмо от посочената дата. При тези данни тричленният състав на ВАС, е приел, че срокът за образуване на дисциплинарно производство е изтекъл на 02.05.2018 г., към който момент такова не е образувано. Обстоятелството, че председателят на ВКС в качеството му на лице, което може да инициира дисциплинарно производство, както и да бъде дисциплинарнонаказващ орган при налагане на наказанието по чл.308, ал.1, т. 1

ЗСВ, е предложил на СК на ВСС да образува дисциплинарно производство малко преди изтичане на срока по чл.310, ал. 1 ЗСВ (24.04.2018 г.) и се е наложило двукратно да изпълнява указания на КДДВИВСС, поради нередовностите в предложението, не оборват факта на преклудирание на давностния срок за търсене на дисциплинарна отговорност.

По отношение на соченото от предложителя нарушение по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ, извършено с издаване на заповед № А-1169/27.09.2017 г., тричленният състав на ВАС е приел за законосъобразна преценката на СК на ВСС, че и по него 6-месечният срок да ангажиране на дисциплинарна отговорност е погасен. Приети за обосновани са изводите на СК на ВСС, че от приложената по делото статия, публикувана на 12.10.2017 г. във в.“Дневник“ нарушението е станало публично, т.е. достигнало е до широк кръг от обществеността, поради което от посочената дата е започнал да тече шестмесечният срок за образуване на дисциплинарно производство, който е изтекъл към 12.04.2018 г. Наред с това, тричленният състав на ВАС е посочил, че **„по отношение на разпоредбата на чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ, за да е налице нарушение следва кумулативно да е налице уронване престижа на съдебната власт, което обаче да е обусловено от нарушаване на Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Законодателят е предвидил именно нарушаването на КЕПБМ да бъде предпоставка за уронване престижа на съдебната власт и предвид констатираната преклузия на давностния срок по нарушението „уронване престижа на съдебната власт“, правилно е преценено, че по отношение на целия фактически състав по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ, е изтекъл срокът по чл.310 ЗСВ.“**

Прието за законосъобразно е и решението на СК на ВСС по т.5.3 от протокол № 24/17.07.2018 г. Тричленният състав на ВАС е приел за обосновани изводите на дисциплинарно наказващия орган, че издаването на заповед № А-1168/27.09.2017 г. за заместване, поради служебна ангажираност в друг състав, по своята същност не представлява дисциплинарно нарушение, като в предложението на председателя на ВКС не е посочено кои правни норми нарушава цитираната заповед, за да представлява нарушение по чл.307, ал.3, т. 4 ЗСВ – неизпълнение на други служебни задължения. В допълнение е посочено, че съдията обективно не може да заседава в два състава и да поеме двата доклада, още повече, че същата изпълнява и административни функции – председател на САС, който е най-натоварения апелативен съд в страната. С оглед на изложеното е прието, че изводът на СК на ВСС за липса на основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на съдията, относно извършените от нея нарушения по чл.307, ал. 3 т. 4 ЗСВ, е в съответствие с материалния закон.

Съдът е приел за неоснователни наведените от оспорващия съображения, обуславящи като основание за образуване на дисциплинарно производство наличието на единствено изискване – направено предложение от компетентен орган, изрично посочен в чл.312, ал.1, т.1-4 ЗСВ. Изложени са мотиви, че не могат да бъдат споделени развитите съображения за липсата на установена от закона възможност съответната колегия на ВСС да отклонява предложение,

респективно за наличие на задължение, във всеки случай да се образува дисциплинарно производство при редовно от външна страната предложение. Съдът е посочил, че правомощието на съответната колегия на ВСС да не наложи дисциплинарно наказание, ако фактите и обстоятелствата, за които се твърди, че осъществяват състав на дисциплинарно нарушение не бъдат доказани или не се установи виновно поведение на магистрата, или се установи наличието на други обстоятелства изключващи дисциплинарната отговорност, не препятстват възможността за извършване на преценка по обосноваването на искането, с оглед наличието на предпоставки за образуване на дисциплинарно производство. Изложени са мотиви, че *„възприемането на тезата на жалбоподателя, би довела до засягане на законни интереси на магистрата, на административния ръководител или на неговия заместник. Преди образуване на дисциплинарно производство съответната колегия на ВСС разполага с правомощието да извърши преценка за обосноваването на предложението на органа по чл. 312, ал. 1 ЗСВ. Процесуално неоправдано и недопустимо би било да се разглежда по същество въпрос – с постановяване на решение на съответната колегия на ВСС по основателността на искането, предвид установената очевидна неоснователност, което да обосновава ангажирането на дисциплинарната отговорност на съответния административен ръководител.“* Наред с това, съдът е посочил, че съгласно нормите установени в глава XVI на ЗСВ, озаглавена „Дисциплинарна дейност“ и чл. 11.3 от Правила за дисциплинарната дейност на Висшия съдебен съвет (приети с решение на ВСС по Протокол № 60/11.12.2014 г.), предложението определя обективните и субективните предели на дисциплинарното производство и задължава дисциплинарнонаказващия орган и страните да се позовават само на обстоятелства и факти, установени в дисциплинарното производство, със значение за основанието, вида и размера на дисциплинарната отговорност. В допълнение към изложеното в мотивите на решението на ВАС е посочено, че в Раздел II, т. 5 от Стандартите за провеждане на дисциплинарно производство по Глава шестнадесета от Закона за съдебната власт, изрично е посочено, че когато предложението е необосновано или очевидно неоснователно, съответната колегия на Висшия съдебен съвет може да откаже да образува дисциплинарно производство с мотивирано решение. Отказът за образуване на дисциплинарно производство поради необосноваване или очевидна неоснователност е обективизиран в посочените Стандарти, които са приети от всяка от колегии на ВСС, и които са изготвени по препоръка на Европейската мрежа на съдебните съвети (ЕМСС), част от която е и България. Съдът е посочил, че приетите от съответните колегии на ВСС стандарти за дисциплинарна отговорност, създадени именно за постигане на реална реформа в съдебната власт чрез създаване на предпоставки за качествено правосъдие, основано на висококвалифицирани, мотивирани и независими магистрати, следва да бъдат съобразявани от дисциплинарнонаказващия орган. По тези съображения, тричленният състав на ВАС е приел, че отказът за образуване на дисциплинарно производство по предложение на председателя на Върховния касационен съд, обективизиран в решенията по т. 5.1, т. 5.2 и т. 5.3 от протокол №

24 от 17.07.2017 г. на СК на ВСС, съответства на материалния закон и на целта на закона. Решението е потвърдено от петчленен състав на ВАС с решение № 14485/29.10.2019 г. по адм. дело № 3837/2019 г.

- Решение на СК на ВСС по точка 2 от протокол № 37/26.09.2017 г. по дисциплинарно дело № 17/2017 г. по описа на ВСС, с което е наложено на съдия в Окръжен съд – Варна (Елена Николаева Стойчева – Андреева) дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 2 ЗСВ – намаляване на основното трудово възнаграждение от 10 на сто за срок от 7 месеца, за допуснати дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.3, т. 1 ЗСВ. Производството пред СК на ВСС е образувано по предложение на административния ръководител на СГС. В него е посочено, че след издаване на заповед № 940 от 23.06.2015 г., с което командироването на съдията в СГС е прекратено, същата не е изготвила съдебните актове по 7 броя въззивни дела, които са обявени за решаване преди 23.06.2015 г. Магистратът е била командирована на длъжност „съдия“ в СГС със заповед на председателя на СГС, считано от 15.08.2012 г. С три последователни заповеди, командировката ѝ е била продължена до 29.06.2015 г., когато същата е прекратена със заповед № 940/23.06.2015 г. на председателя на ВКС. В мотивите на заповед № 940/23.06.2015 г. е отразено, че командироването се прекратява по искане на председателя на СГС, тъй като съдията е командирован повече от 2 години и десет месеца и има висока висящност на делата – 170 бр. първоинстанционни и въззивни дела. За довършване на обявените за решаване дела, с уведомление от 16.07.2015 г., съдията е изпратила график на делата по месеци с посочени номера, съгласно приложената от председателя на СГС справка, по които след изпращането ѝ в Окръжен съд – Варна (в който изпълнява длъжността „съдия“, считано от 29.06.2015 г.), следва да изготви съдебни актове. Съгласно така приложения график от съдията, в срок от четири месеца, считано от 16.07.2015 г., магистратът е следвало да изготви съдебните актове по обявените за решаване въззивни граждански дела и разпределените ѝ въззивни частни граждански дела, като по голяма част от тях са били изготвени в срок (39 гр. д., 2 ч. гр. д. и 48 в. гр. д.). С докладна изх. № 64880/12.05.2016 г. от ръководител служба „Деловодство“ – ГО – въззивни състави, председателят на СГС е уведомен, че при подреждане на дела на IV Б въззивен състав в деловодството са намерени 11 броя дела с ненаписани съдебни актове от съдията, от проведени заседания през 2015 г. и обявени за решаване, както и 3 бр. дела – частни жалби, образувани през същата година, по които няма постановени съдебни актове. Тези дела са описани в справката, по която съдията е следвало да изготви актовете, които са били на неин доклад по време на командироването ѝ в СГС и са изпратени в ОС – Варна, като са върнати обратно в СГС с писмо изх. № ИП-0481/01.06.2015 г. На 01.08.2016 г. в СГС е постъпила молба вх. № ОВ-660 от Държавна агенция „Национална сигурност“ с оплакване за допуснато забавяне при изготвянето на съдебен акт по гр. д. № 19925/2014 г. по описа на СГС, ГО – въззивни състави, IV – Б състав, което е обявено за решаване на 28.05.2015 г. Това писмо е изпратено на магистрата от председателя на СГС с писмо и с телефонно обаждане, проведено на 10.08.2016

г., като на същата е даден срок до 15.08.2015 г. да постанови съдебен акт по делото, в отговор на което съдията посочила, че към датата на откомандиrowането ѝ не е изтекъл едномесечният срок за постановяване на съдебен акт по делото. С писмо изх. № 1008 от 25.08.2016 г. председателят на СГС информирал ИВСС и поискал извършване на проверка досежно забавеното произнасяне по в.гр.дело № 19925/2014 г., както и по 6 други дела. ИВСС дал препоръки на административния ръководител на СГС да осигури достъп на съдията до просрочените дела, а на последната – до 30.10.2016 г. да постанови съдебни актове по тях. Във връзка с дадените препоръки с писмо изх. № ИВСС-102 от 04.10.2016 г., изпратено по факс на магистрата, последната е уведомена, че от 04.10.2016 г. до 30.10.2016 г. ѝ е осигурен достъп до работно място в СГС – к. 38, ет. 1, за произнасяне по в.гр. дело № 19925/2014 г., в.гр. дело № 5786/2014 г., в.гр.дело № 17709/2014 г., в.гр.дело № 7110/2012 г., ч.гр.дело № 7326/2015 г., ч.гр.дело № 7649/2015 г. и ч.гр.дело № 8250/2015 г., както и да подпише всички постановени актове от младши съдия по въззивни и частни граждански дела, по които е участвала в произнасянето им. С молба вх. № 11-06-1367/07.10.2016 г. по описа на ВСС, съдията е поискала от СК на ВСС да ѝ укаже как, къде и кога би могла да се произнесе със съдебния състав по делата, които са описани в писмото от 04.10.2016 г. на председателя на СГС. С молба вх. № 9721/07.10.2016 г. по описа на ВКС, съдията е поискала от председателя на ВКС да издаде заповед за командироването ѝ в СГС за постановяване на съдебни актове по неприключените от нея дела, в която да е указано кога и къде да се произнесе по същите с останалите съдии от състава и в която да е определен подходящ срок за изготвянето на съдебните актове. Това писмо е изпратено за становище на председателят на СГС, който е изразил отрицателно такова, а относно искането кога и как да се произнесе по просрочените дела, е посочил, че това е въпрос на координация и организация между самите членове на състава и изключва неговата компетентност. С докладна изх. № ДЗ-351/07.11.2016 г. съдебният администратор е уведомил председателят на СГС и зам. – председателя и ръководител на ГО – въззивни състави за наличието на 16 въззивни граждански дела, чиито решения следва да бъдат подписани от съдията като член на въззивния състав, който се е произнесъл по тях, като същото писмо е изпратено и до посочения съдия. На 18.01.2017 г. в СГС е постъпило заявление с вх. № 6248 от И. Андонов с оплакване за липса на произнасяне по ч. гр. д. № 7649/2015 г. на СГС. Председателят на СГС е извършил проверка и е констатирал, че делото е на доклад на съдията, образувано е на 12.06.2015 г. и към 18.01.2017 г. липсва произнасяне, поради което е уведомил последната, че в 3-дневен срок следва да постанови съдебен акт. С оглед изложеното председателят на СГС е внесъл предложение до СК на ВСС за образуване на дисциплинарно производство по отношение на съдията, в което да се установи дали са налице предпоставките за налагане на дисциплинарно наказание. В предложението е посочено, че същата демонстрира непрофесионално поведение, непознаване на закона, в частност на действащите Правила за командироване на съдии, прокурори и следователи (Правилата), понастоящем чл. 227, ал. 8 от ЗСВ и не изпълнява задълженията си

като магистрат. Отражено е още, че съгласно действащите правила, приети с решение на ВСС по протокол № 25/27.06.2013 г., изм. и доп. с решение по протокол № 31/25.07.2013 г. и в частност Раздел II, т. 9 от същите – съдията е длъжен да изготви в законоустановения срок всички актове по делата и преписките, които са му разпределени, и поради това действията на съдия Андреева, представляват нарушение на чл. 307, ал. 3, т. 1 и 3 ЗСВ.

С решение дисциплинарният състав е предложил на СК на ВСС да наложи на съдията дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ – намаляване на основното трудово възнаграждение от 10 на сто за срок от 7 месеца, за допуснатите от нея нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ: системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони, в периода от 04.10.2016 г. до 16.05.2017 г., при постановяване на съдебните актове по в. гр. д. № 19925/2014 г., обявено за решаване на 28.05.2015 г.; в. гр. д. № 5876/2014 г., обявено за решаване на 08.06.2015 г.; в. гр. д. № 17709/2014 г., обявено за решаване на 08.06.2015 г.; в. гр. д. № 7110/2012 г., обявено за решаване на 11.06.2015 г.; ч. гр. д. № 7326/2015 г., обявено за решаване на 08.06.2015 г.; ч. гр. д. № 7649/2015 г., обявено за решаване на 12.06.2015 г. и ч. гр. д. № 8250/2015 г., обявено за решаване на 25.06.2015 г. С решение по точка 2 от протокол № 37 от заседанието на СК на ВСС, проведено на 26.09.2017 г. е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ – „намаляване на основното трудово възнаграждение от 10 на сто за срок от 7 месеца“, за допуснати нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ.

Решението е оспорено пред ВАС. С Решение № 2851/06.03.2018 г., постановено по адм. дело №11680/2017 г. по описа на ВАС, Шесто отделение, е отменено решение по т. 2 от Протокол № 37/26.09.2017 г. на СК на ВСС. С Решение № 9400/10.07.2018 г., постановено по адм. дело №5584/2018 г. по описа на ВАС-петчленен състав, образувано по жалба от СК на ВСС, е обезсилено Решение № 2851 и делото е върнато на друг състав за ново разглеждане. За да постанови този резултат, съдът е приел, че съгласно чл.153, ал.1 АПК страни по делото са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица, а разпоредбата на чл.154, ал.1 АПК задължава съда да конституира страните служебно. От данните по делото е установено, че издателят на оспореното решение е изпълнил задължението си по чл.152, ал.3 АПК да приложи списък на страните в производството по издаване на административния акт, в който е посочил и ръководителя на СГС. Съдът е посочил, че в дисциплинарното производство пред СК на ВСС страна е и вносителят на предложението. Той също се изслушва пред дисциплинарния състав /чл.318, ал.4 ЗСВ/. На него също се съобщава постановеното от органа решение /чл.320, ал.8 ЗСВ/ и той може да оспорва издадения акт пред съда /чл. 323, ал.1 ЗСВ/. Вносителят е заинтересована страна в процеса и неконституирането му в съдебното производство пречатва неговото участие при проверка законосъобразността на административния акт. Т.е. по отношение на административния ръководител на СГС е ненадлежно проведено съдебното производство, тъй като същият не е бил конституиран като заинтересована страна в производството по адм. дело № 11680/2017 г.

С Решение № 586/15.01.2019 г., постановено по адм. дело № 8814/2018 г., по описа на ВАС, Шесто отделение, е отхвърлена жалбата против решението по т. 2 от Протокол № 37/26.09.2017 г. на СК на ВСС. С решение № 9611/21.06.2019 г. по адм. дело № 1865/2019 г. по описа на ВАС, петчленен състав, е отменено решение № 586/15.01.2019 г. по адм. дело № 8814/2018 г., поради допуснато от съда съществено нарушение на процесуалните правила, а именно неприемането от първоинстанционния съд по надлежния ред на доказателствата, представени и от административния орган и от жалбоподателя, като по този начин е постановил решението си въз основа на доказателства, които не са включени състезателно във фактическия и доказателствен материал по делото.

С окончателно Решение № 15947/25.11.2019 г. по адм. дело № 1865/2019 г. по описа на ВАС, петчленен състав, е отхвърлена жалбата против решението по т. 2 от Протокол № 37/26.09.2017 г. на СК на ВСС. Съдът е приел, че оспореното решение на СК на ВСС е акт на дисциплинарнонаказващ орган, проява на неговата дисциплинарна власт, и с оглед на изричната разпоредба на чл. 320, ал. 7 и чл. 328 ЗСВ е обективизирано в писмен документ, като съдържа мотиви. Освен решението на дисциплинарния състав, което с оглед на чл. 320, ал. 7 ЗСВ се счита за мотиви на органа, на заседанието на СК на ВСС са станали разисквания като членовете на колегията са изказали съображения, които също са мотиви на решението. С оглед на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК във вр. с чл. 328 ЗСВ решението съдържа и правни основания. Поради изложеното, съдът е приел, че оспореното решение е издадено при спазване на изискванията за форма на административния акт.

По доводите за нарушение на чл.312 ЗСВ, съдът е посочил, че дисциплинарното производство е започнало по инициатива на председателя на СГС, който съгласно разпоредбата на чл.312, ал.1, т. 1 ЗСВ има право да направи предложение за образуване на дисциплинарно производство. Петчленният състав на ВАС е приел за неоснователни доводите на жалбоподателя за липса на правомощие на сезирания дисциплинарнонаказващия орган административен ръководител да направи предложение за образуване на дисциплинарно производство. В тази връзка са изложени мотиви, че контролът по изпълнението на всяко едно служебно задължение на командирвания съдия във връзка с възложените му по време на командировката задачи е правомощие на административния ръководител на съда, в който съдията е командирован и с оглед на това елемент на правомощието му по чл. 314, ал. 1 ЗСВ. На следващо място, в мотивите на решението е посочено, че отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани, от съда, в т.ч. и за нарушение на правото на разглеждане и на решаване на делото в разумен срок, се реализира в лицето на съда, от чието име е постановен съответният съдебен акт, а не от съда, в който е назначен постановилият го съдия. Това е само една илюстрация на необходимостта правомощията на административния ръководител на съда, в който съдията е командирован, да обхващат изпълнението на задачите, възложени на съдията по време на командировката и в периода след нейното приключване, до момента на изпълнение на задачите. Прието за неоснователно

е и позоваването от жалбоподателя на чл. 86, ал. 2 ЗСВ, тъй като от една страна, разпорежданията на ръководителя са задължителни за съдията, чийто срок на командировката е изтекъл, когато касаят задължения, свързани със задачите, изпълнявани в срока на командировката, а от друга, правомощието на административния ръководител на съда, в който съдията е командирован, да изисква от командирвания съдия, чийто срок на командировката е изтекъл, изпълнение на възложените в срока на командировката задачи, е пряко следствие от правомощието му по чл. 86, ал. 1, т. 2 ЗСВ – да организира работата на съдиите. Фактът, че административният ръководител е упражнил и правомощието си да уведоми ИВСС за установеното според него неизпълнение на служебните задължения на съдията в срок не води до погасяване на правомощието му да сезира дисциплинарнонаказващия орган.

По доводите за нарушение на чл. 310, ал. 1 ЗСВ, съдът е приел за неоснователни съображенията, че оспореното решение е постановено в нарушение на чл. 310, ал. 1 ЗСВ. Посочил е, че съгласно разпоредбата на чл. 310, ал. 1 ЗСВ дисциплинарното производство се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 310, ал. 3 ЗСВ, когато нарушението се изразява в бездействие тези срокове започват да текат от откриването му. Тази специална разпоредба относно началния момент на броене на сроковете изключва приложимостта на срока „не по-късно от три години от извършване на нарушението“, а спецификата на начина на извършване на нарушението – чрез бездействие, при неприключило такова към датата на сезиране на дисциплинарнонаказващия орган рефлектира и върху краткия срок – шест месеца от откриване на нарушението, тъй като то обективно може да бъде „открито“ във всеки един момент – с всеки един изтекъл ден на бездействие, в т.ч. и в момента на сезиране на дисциплинарнонаказващия орган. Решаващият състав на ВАС е посочил, че в случая релевантни за преценката за спазване на срока по чл. 310, ал. 1 ЗСВ са три факта – първият, какъв е видът на твърдяното дисциплинарно нарушение, вторият – как е осъществено, и третият – кога е открито. От доказателствата по делото съдът е приел за установено, че на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание за дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ – системно неспазване на срокове, предвидени в процесуалните закони, като това нарушение е осъществено чрез бездействие, тъй като в установения в релевантния процесуален закон срок съдията не е изпълнил задължението си по чл. 235, ал. 5 във вр. с чл. 12 ГПК. Обоснован е извод, че председателят на СГС към датата на прекратяване на командировката на жалбоподателя безспорно е бил наясно, че съдията е с ненаписани дела, в т.ч. и процесните седем. Но към тази дата срокът по чл. 235, ал. 5 във вр. с чл. 12 ГПК по отношение на процесните седем дела не е бил изтекъл, т.е. към този момент не е било налице нарушение от страна на съдията по отношение на тези дела. Именно поради това на 15.07.2015 г. председателят на съда само е изискал график за изготвянето на проекти на съдебните актове по тези дела. Безспорно е, че към 27.09.2016 г. – датата на получаване на сигнала на инспектора от Инспектората, председателят на СГС също е знаел, че

по процесните седем дела не са изготвени съдебни актове като към този момент срокът по чл. 235, ал. 5 ГПК несъмнено е бил изтекъл. Считано от тази дата председателят на СГС не е упражнил правомощието си по чл. 312, ал. 1 ЗСВ и това е само в интерес на жалбоподателя, тъй като обективно му е предоставена възможност да изпълни задължението си извън процесуалния срок, без за това да носи дисциплинарна отговорност. Председателят на СГС не е упражнил правомощието си и към датата 04.10.2016 г., когато е уведолил съдията за създадената специална организация на работа с цел постановяване на процесните актове, което също обективно е в интерес на жалбоподателя. **Именно поради неупражненото правомощие дисциплинарнонаказващият орган е изключил от процесния период времето до 04.10.2016 г., макар обективно нарушението да обхваща период и преди това, а продължителността на нарушението е фактор за определяне на размера на наказанието.** Но тъй като жалбоподателят е продължил да осъществява дисциплинарното нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ и след 04.10.2017 г. до датата на сезиране на дисциплинарнонаказващия орган, релевантна за определяне на началото на срока по чл. 310, ал. 1 във вр. с ал. 3 ЗСВ е датата на откриване на нарушението от председателя на СГС след 04.10.2016 г., която обективно може да бъде всеки един ден до датата на сезиране на дисциплинарнонаказващия орган и самият ден на сезиране, тъй като с всеки един ден съдията е продължавал да осъществява дисциплинарното нарушение и към датата на сезиране на органа то не е прекратено. С оглед на това, съдът е приел, че в хипотеза като настоящата, когато осъществяването на дисциплинарното нарушение чрез бездействие продължава и към момента на сезиране на органа е налице, не може да се твърди погасяване на правомощието на административния ръководител да сезира органа, тъй като това би означавало да се приеме, че с изтичането на срока по чл. 235, ал. 5 във вр. с чл. 12 ГПК се погасява правомощието на административния ръководител да сезира дисциплинарнонаказващия орган, което първо, обективно не отговаря на специалната разпоредба на чл. 310, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗСВ, **която изрично предвижда други срокове при осъществено чрез бездействие дисциплинарно нарушение, и второ, не е регламентирано изрично чрез правна норма.**

На следващо място, петчленният състав на ВАС е приел, че оспореният акт за налагане на дисциплинарно наказание е издаден в съответствие с материалния закон. Органът е приел, че жалбоподателят е осъществил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ. От обективна страна в решението за налагане на дисциплинарно наказание е прието, че деянието е извършено поради системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони, в периода 04.10.2016 г. - 16.05.2017 г., по отношение на седем броя дела, което не се оспорва и от жалбоподателя. Това, според съда, означава, че действително по отношение на тези дела съдията не е спазил установения в релевантния процесуален закон – чл. 235, ал. 5 във вр. с чл. 12 ГПК, срок за обявяване на съдебен акт. Тъй като става въпрос не за едно, а за седем дела, съдът е посочил, че е налице и другият елемент на фактическия

състав на дисциплинарното нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ – системност. Наред с това, решаващият състав на ВАС, изрично е обърнал внимание, че органът не е приел нито в акта си, нито в мотивите му, в т.ч. и в решението на дисциплинарния състав, осъществено от жалбоподателя нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 2 ЗСВ, в какъвто смисъл са изложените в жалбата оплаквания. Двете нарушения – това по т. 1 и това по т. 2, макар да са относими към нарушаването на служебните задължения на съдията, са формулирани от законодателя като самостоятелни, което е проява на значението, което придава на своевременното изпълнение на задълженията на съдията за ефективността на правосъдната дейност. Съдът е посочил, че за да е налице нарушението по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ е необходимо от фактическа страна да е установено, че съдията не е спазил установен в съответния процесуален закон срок и това негово нарушение е системно. Нарушението е формално, а не резултатно. За да е налице нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 2 ЗСВ е необходимо от фактическа страна да е установено неоправдано забавяне на съдебното производство. Важното в случая е, че и нарушението по т. 1, и нарушението по т. 2 може да бъде осъществено чрез бездействие. Но еднаквият начин на извършване на двете нарушения не води до извод за неправилно определяне от органа на осъщественото от жалбоподателя дисциплинарно нарушение – това по чл. 307, ал. 3, т. 1 ЗСВ. При тези данни съдът е приел, че от обективна страна приетото от органа за осъществено дисциплинарно нарушение е правилно.

На следващо място, решаващият състав на ВАС е обсъдил доводите за необоснованост на оспореното решение поради неотчитане на доказателствата, установяващи обективната невъзможност и липсата на законово основание за постановяване на съдебни актове. Приел е, че за да е налице основание за налагане на дисциплинарно наказание е необходимо установеното дисциплинарно нарушение да е осъществено виновно. Жалбоподателят счита, че причина за непостановяването в срок на съдебните актове по процесните дела е липсата на последваща заповед за командироване. След Заповед №940 от 23.06.2015 г. на председателя на ВКС, с която командироването е прекратено, не са последвали други заповеди за командироване, които да позволят постановяване на съдебните актове и това е обективната причина, поради която е налице неизпълнение на служебното задължение. Този довод е приет от съда за неоснователен. Видно от мотивите на решението, съдът е приел, че няма правна норма, която да задължава органа по чл. 86, ал. 1 или 2 ЗСВ да издава повторна заповед за командироване на съдия единствено с цел изготвяне на съдебни актове по дела, които са обявени за решаване до датата на приключване на командировката. Напротив. Съгласно изричната разпоредба на т. 9 от Правилата след приключване на командировката съдията е длъжен да изготви всички актове по делата, които са му разпределени в законоустановения срок. Що се отнася до довода на жалбоподателя свързан с необсъждането от дисциплинарна наказващия орган на становището на главния инспектор за „непълнота“ на разпоредбата на т. 9, която не регламентирала реда за приключване на делата, когато съдебният акт се постановява в състав, съдът е посочил, *„че нито е нужно, нито е възможно всяка една хипотеза, която*

животът може да създаде при упражняване на задълженията на съдията да бъде изрично регламентирана в някакъв акт. Отделно от факта, че сама по себе твърдяната „непълнота“ на правилата не е основание за неизпълнение на задълженията на съдията, а и видно от доказателствата по делото „непълнотата“ на правилата не е била пречка жалбоподателят да изготви съдебни актове по други дела, постановени в същия съдебен състав. Фактът, че жалбоподателят, видно от доказателствата по делото, многократно е подавал искане за ново командироване или преназначаване сам по себе си също не е каквото и да било основание за неизпълнение в срок на служебните задължения. Никой съдия няма гарантирано субективно право на командироване или на преназначаване в желанния съд, което освен това да го освобождава от изпълнението в срок на служебните му задължения.“

Обсъдени са и изложените в жалбата аргументи, че без издаване на заповед за командироване постановените съдебни актове биха били нищожни, а постановилият ги състав – незаконен. Съдът е приел, че действително по делото се установява, че след приключването на командировката на жалбоподателя младшият член на състава е станал съдия в районния съд, поради което съдия на щатна длъжност в СГС е бил само един от членовете на състава. Съдът е посочил, че от този факт не следва, че без жалбоподателят да бъде командирован отново „съставът е незаконен“ и постановеното от него решение би било нищожно. „Фактът на преместване – поради командироване или преназначаване или повишаване, на съдията от един съд в друг не води до отнемане на основното качество на длъжността му, нито го освобождава от задължението да постанови съдебен акт по разпределените му преди това дела. Впрочем, видно от доказателствата по делото – справка за неизготвени съдебни актове от съдия А. към 29.06.2015 г., съдията е имал неизготвени съдебни актове по 87 въззивни граждански дела и по 11 частни граждански дела, по които с изключение на процесните седем в периода до образуване на дисциплинарното производство са изготвени съдебни актове, което само по себе си опровергава доводите на жалбоподателя за незаконност на състава и нищожност на съдебните актове. Следва също да се посочи, че на жалбоподателя е осигурявана възможност за произнасяне по делата – било чрез осигурен достъп до делата в Софийски градски съд, било чрез изпращането на делата в Окръжен съд, гр. Варна. Фактът, че в този период жалбоподателят е правораздавал като съдия в Окръжен съд, гр. Варна, и следователно е имал задължение за разглеждане на дела и постановяване на съдебни актове в този съд не е основание за неизпълнение на задълженията му и по отношение на процесните дела.“ По тези съображения съдът е приел, че поведението на жалбоподателя обективира ясно умисъл за неизпълнение на служебното задължение, което прави доказана субективната страна на дисциплинарното нарушение. При определяне на дисциплинарното наказание съдът е приел, че органът е отчел обстоятелствата по чл. 309 ЗСВ. „Отчетена е тежестта на нарушението – продължителната забава при неизготвяне на съдебните актове, в т.ч. и към датата на постановяване на оспорения акт. Органът е отчел и формата на вината – умисъл („нарушенията са извършени

виновно, поради тяхното допускане при пълното им съзнаване“). Отчел е обстоятелствата, при които са извършени нарушенията – бездействието е допуснато независимо от предприетите мерки от административния ръководител за обезпечаване на дейността на съдията, както и поведението на съдията – упоритото отказване да се изпълнят задълженията, настояването, чрез всякакви възможни действия, за ново командироване или преместване и обвързването на изпълнението на служебните задължения с желанието за ново командироване или преместване. При отчитане на тези обстоятелства органът е определил второто по степен на тежест наказание при размер по и при срок към минимума на предвиденото. “

- Решение на СК на ВСС по протокол № 47/21.11.2017 г., точка 3, с което е оставено без уважение искането на (Анелия Божидарова Рашева) – съдия в Районен съд – Видин за възстановяване на длъжност. Производството пред СК на ВСС е във връзка с искане на временно отстранен съдия да бъде възстановен на длъжността, от която е била временно отстранена, тъй като досъдебното производство по сл. дело № 127/2011 г. по описа на НСЛС е образувано през 2011 г. и към датата на подаване на искането са изтекли сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 234, ал. 8 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), респективно срокът на временното отстраняване от длъжност /24.01.2013 г./ в досъдебното производство надвишава срока по чл. 234, ал. 8 НПК. На заседание, проведено на 13.11.2017 г., КДДВИВСС е обсъдила направеното искане за възстановяване на заеманата от магистрата длъжност – „съдия“ в Районен съд – Видин. Комисията е приела подробно и мотивирано решение, с което е предложила на СК на ВСС да остави без уважение така направеното искане. Въз основа на посоченото предложение, с решение по т. 3 от протокол № 47 от заседание проведено на 21.11.2017 г., СК на ВСС след обсъждане на предложението от Комисията, е оставила без уважение искането за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд – Видин.

Решението е оспорено пред ВАС. С решение № 3149/05.03.2019 г. по адм. дело № 430/2018 г. по описа на ВАС, Шесто отделение, е отхвърлена жалбата против решението на СК на ВСС. Съдът е приел, че оспореното решение е прието от компетентен орган, в предвидената писмена форма, мотивирано е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му. Същото е прието при наличие на необходимия кворум, и взето при необходимото мнозинство съгласно чл. 33, ал. 4 ЗСВ, защото „за“ оставяне без уважение на искането за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд – Видин са гласували 13 от членовете на СК на ВСС. Приет за неоснователен е наведеният в жалбата довод, за противоречие на оспореното решение с материалния закон – разпоредбата на чл. 230 от ЗСВ. Съдът е посочил, че в хода на административното производство по издаване на оспорения административен акт безспорно е установено, че срещу магистрата е налице висящо наказателно производство от общ характер в неговата съдебна фаза. Според приложимата правна уредба, съдържаща се в чл. 230 ЗСВ, срокът на временното отстраняване от длъжност в досъдебното производство не може да надвишава срока по чл.

234, ал. 8 НПК. Предвидена е възможност, при изтичане на този срок, временно отстранения магистрат да поиска от съответната колегия на ВСС с решение да бъде възстановен на заеманата длъжност. При тези данни съдът е посочил, че СК на ВСС правилно е приела, че в случая наказателното производство не е на етап досъдебно производство. При тази хипотеза при разглеждане искането на временно отстранения магистрат да бъде възстановен на заеманата длъжност следва да се извърши преценка, дали са отпаднали основанията за временно отстраняване, като СК на ВСС може да възстанови или да откаже възстановяване на длъжност. Решаващият съдебен състав на ВАС е приел, че в случая е извършен подробен анализ на събраните доказателства и въз основа на тях от СК на ВСС е изведен законосъобразен извод, че срокът по чл.230, ал.3 ЗСВ се отнася само за случаите, когато наказателното производство е в досъдебна фаза. В разглеждания случай срещу съдията е внесен обвинителен акт за извършени престъпления от общ характер, делото е в съдебна фаза и наказателното производство не е приключило. Видно от мотивите на решението, при обсъждането на искането са взети предвид характера и тежестта на повдигнатите обвинения, които са свързани с дейността на жалбоподателката в качеството ѝ на съдия. С оглед на тези факти съдът е приел, че административният орган е достигнал до правилен извод, че не са налице предпоставките на чл. 230 ЗСВ и жалбоподателката не следва да бъде възстановена на длъжност. На следващо място съдът е приел, че оспореното решение е прието в съответствие с целта на закона. В тази връзка са изложени мотиви, че целта на временното отстраняване от длъжност на съдия, прокурор или следовател е да се обезпечи провеждането и съответно приключването на образуваното наказателно производство. Необходимостта от временно отстраняване от длъжност се изразява както в лишаването на съдията от обективната възможност да продължи осъществяване на действия, за които е внесен обвинителен акт, така и в ограничаване на възможността магистратът да възпрепятства или затруднява провеждането и разследването по наказателното производство. В конкретния случай, с оглед на естеството на деянията, за които на съдията е повдигнато обвинение, както и фактът, че наказателното производство не е приключило, съдът е приел за законосъобразна преценката на СК на ВСС, че не е отпаднала необходимостта от наложеното отстраняване от длъжност на магистрата. Съдът е приел за неоснователни наведените оплаквания за несъответствие на обжалваното решение с целите на разпоредби от Конституцията на РБ и на закона, гарантиращи правото на труд и на осигуряване. Решаващият състав на ВАС е приел, че оспореното решение на СК на ВСС е в съответствие с целите на чл. 132 от Конституцията на Република България, съответно с чл. 230 ЗСВ, в защита на обществения интерес. Целта на цитираната конституционна норма е в правораздавателния процес да участват само независими магистрати и този обществен интерес е толкова значим, че оправдава ограниченията, които отстранените от длъжност търпят до приключване на наказателното производство. В конкретния случай, според съда, се касае за постигнат баланс между обществени интерес и личния интерес на магистрата, който баланс е намерил израз и в разпоредбата на чл. 230, ал.3,

предл.2 ЗСВ, според която за периода на временно отстраняване от длъжност на съдията, прокурора и следователя се заплаща възнаграждение в размер на минималната работна заплата. Също така в разпоредбата на чл. 231 ЗСВ е предвидено, че при прекратяване на наказателното производство, освен в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 2 и 3 и ал. 3 НПК или при постановяване на оправдателна присъда съдията, прокурорът или следователят, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща разликата между получаваното възнаграждение по чл. 230, ал. 3 и пълния размер на трудовото възнаграждение за периода на отстраняването.

Съдът е обсъдил и наведените доводи за противоконституционност на разпоредбата на чл. 230, ал. 4 ЗСВ, които е приел също за неоснователни. Извод за противоконституционност на законова разпоредба, със съответните правни последици, може да бъде направен единствено от Конституционния съд на Република България. Съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 1, т. 2 КРБ, Конституционният съд се произнася по искане за установяване на противоконституционност на законите и на другите актове на Народното събрание, както и на актовете на президента. В конкретния случай такова произнасяне на Конституционния съд липсва, с оглед на което цитираната разпоредба е част от действащото позитивно право и същата е приложима при наличие на предпоставките изброени в нея.

Приети за неоснователни са и наведените доводи, че СК на ВСС незаконосъобразно е обсъждала факти от наказателното производство водено срещу съдията. От приложените по делото доказателства съдът е приел, че КДДВИВСС служебно е изисквала информация от СГС за производството по НОХД № 4962/2016 г., която информация е взета предвид при мотивиране на предложението, отправено от Комисията до СК на ВСС, въз основа на което е проведено обсъждане и е прието оспореното решение. Решаващият състав на ВАС е посочил, че тази информация е събрана по служебен път с оглед изискването на чл. 35 АПК, съгласно който, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. При извършената служебна проверка на оспорения акт по реда на чл. 168 АПК и на основанията по чл. 146 АПК съдът е констатирал, че решението на СК на ВСС е издадено от компетентен орган, в исканата от закона форма, при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, актът не противоречи на материалноправните разпоредби и на целта на закона, поради което е отхвърли жалбата като неоснователна. Решението на ВАС е оспорено пред петчленен състав на ВАС. С определение № 13503/10.10.2019 г. по адм. дело № 6196/2019 г. по описа на ВАС-петчленен състав, е оставена без разглеждане касационната жалба и производството по делото е прекратено. Съдът е посочил, че съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 3 ЗСВ, изм. с ДВ, бр. 29/2019 г., в сила от 12.04.2019 г, решението на тричленния състав на Върховния административен съд не подлежи на касационно обжалване, с изключение на делата, чийто предмет са актовете по чл. 30, ал. 2,

т. 17 и производства по глава шестнадесета, раздел I. Нормата, в настоящата ѝ редакция, предвижда двуинстанционен съдебен контрол само в случаите, когато се оспорват издадени от пленума на Висшия съдебен съвет подзаконови нормативни актове и приети от колегиите решения във връзка с реализиране на дисциплинарната отговорност на съдиите, прокурорите и следователите, на административните ръководители на съда, прокуратурата и следствието, на техните заместници и на членовете на Висшия съдебен съвет. Изложени са мотиви, че оспореното решение на Съдийската колегия не се включва в нито една от посочените категории актове, поради което постановеното в производството по неговото обжалване решение на тричленния състав по силата на чл. 36, ал. 3 ЗСВ е окончателно.

В обобщение, въз основа на данните по дисциплинарните производства през периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., могат да се изведат следните изводи:

➤ Както бе отбелязано и в приетия с решение от 13.05.2019 г. на КДДВИВСС-СК от „Обобщен отчет за дейността на комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“ към съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за периода 01.01.2018 г.- 31.12.2018 г.“ налице е тенденция за значително намаляване на образуваните по реда на чл.316 ЗСВ дисциплинарни производства, като през отчетния период направените предложения по чл. 312 ЗСВ за налагане на дисциплинарни наказания на съдии са близо три пъти по-малко от тези през 2018 г. */През 2019 г. във Висшия съдебен съвет – СК, са постъпили общо 5 предложения за образуване на дисциплинарни производства за налагане на дисциплинарно наказание на съдии, а през 2018 г. общият брой на постъпилите предложения е 12. За сравнение през 2017 г. общият брой на постъпилите предложения за образуване на дисциплинарно производство е 42/.*

➤ По отношение на допуснатите от съдиите дисциплинарни нарушения, за които са образувани дисциплинарни производства, 2 от образуваните общо 4 дисциплинарни дела са с предмет нарушения, свързани със системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони при разглеждане и приключване на делата, действия и бездействия, които неоправдано забавят производството по делата, както и неизпълнение на други служебни задължения и 2 от делата са с предмет нарушения, свързани с действия или бездействия, включително нарушаване на Кодекса за етично поведение на българските магистрати, които накърняват престижа на съдебната власт.

➤ При прегледа на съдебната практика на ВАС се констатира противоречива практика относно преценката, която следва да се извърши при проверка на допустимостта на направено предложение по чл. 312, ал. 1 ЗСВ за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание на магистрат и по-конкретно съществува ли задължение за Висшия съдебен съвет да образува дисциплинарно производство или има право на

преценка за обоснованост на предложението преди образуване на дисциплинарното производство.

В определение № 9195 / 03.08.2015 г. по адм. дело № 5340 / 2015 г. на ВАС, тричленен състав на шесто отделение, съдът е приел, че когато предложението отговаря на формалните изисквания за неговата допустимост и не са изтекли сроковете по чл. 310, ал. 1 ЗСВ, при липса на нормативно установени изисквания, на които то да съответства, **не трябва да се изследва неговата обоснованост преди образуването на дисциплинарното производство.**

С тълкувателно решение № 7/30.06.2017 г. по т.дело № 7/2018 г. на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд е отхвърлено искането за тълкуване, поради неправилна съдебна практика по въпроса: „В хипотезата на чл. 310, ал.1, изр. 1 от Закона за съдебната власт, при наличие на искане по чл. 27, ал.4 от ЗСВ или на предложение по чл. 312, ал.1 от ЗСВ за образуване на дисциплинарно производство срещу избран член на ВСС, съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител, отговарящо на формалните изисквания за сезиране на Висшия съдебен съвет, съществува ли задължение за Висшия съдебен съвет да образува дисциплинарно производство или ВСС има право на преценка за обоснованост на предложението преди образуване на дисциплинарното производство?“. В мотивите на решението е посочено, че искането за тълкуване е неоснователно предвид липсата на неправилна съдебна практика, материализирана в определение № 9195 / 03.08.2015 г. по адм. дело № 5340 / 2015 г. на ВАС, тричленен състав на шесто отделение. Прието е, че *„при липса на нормативно установени изисквания, на които следва да съответства предложението на органа по чл. 312, ал. 1 ЗСВ за налагане на дисциплинарно наказание, съдържанието му следва да бъде преценено съобразно общите правила за сезиране на компетентен орган по АПК, като се отчетат спецификите на дисциплинарното производство по Закона за съдебната власт. В този смисъл трябва да се прецени дали искането е подписано (чл. 29 АПК); дали съдържа изложение на фактически обстоятелства, за които се твърди, че съставляват дисциплинарно нарушение; дали съдържа ясно формулирано и разбираемо посочване на основанието, по което се претендира ангажиране на дисциплинарната отговорност на магистрата; дали е налице влязъл в сила акт за същото дисциплинарно нарушение (чл. 308, ал. 4 ЗСВ); дали е налице друго дисциплинарно производство със същия предмет (чл. 27, ал. 2, т. 2 АПК) и др“*. На следващо място е посочено, че въпросът за наличието на достатъчно данни за извършено дисциплинарно нарушение *„е свързан с правна преценка, при която значение би могло да има всяко фактическо обстоятелство, индикиращо нарушението и станало достояние на компетентния дисциплинарно наказващ орган по предвидения в закона ред. Налице е необходимост от установяването на определени факти, чиято даденост прави възможно формулирането на изводи досежно извършването на нарушение. Акумулирането на релевантни спрямо предмета на бъдещото*

дисциплинарно производство данни е наложително, като източниците и материалните носители на същите биха могли да бъдат от най-различно естество.“ Изрично е обърнато внимание, че „проверката не следва да обсъжда въпросите относно евентуалната основателност на предложението за ангажиране на дисциплинарната отговорност, нито годността на представените доказателствени средства, респ. тяхната едностранчивост или противоречивост, изчерпателност или изолираност. Това са все въпроси по същество, които не могат да бъдат преценявани на този предварителен етап, поради което не могат и да послужат и като основания за отказ за образуване на дисциплинарно производство. Не е допустимо изземването на правомощия на дисциплинарния състав, респ. на колегиите на Висшия съдебен съвет или Пленума на Висшия съдебен съвет за решаване въпроса по същество на този още предварителен етап от образуване на дисциплинарното производство. Дали твърденията в направеното предложение за налагане на дисциплинарно наказание съответстват на обективната действителност, както и дали могат да бъдат доказани с допустими доказателствени средства, е въпрос по основателността на искането. Поради тази причина изясняването на фактите и обстоятелствата, които са релевантни за налагане на дисциплинарно наказание се случва в рамките на образуваното производство. Ето защо обективната или субективна невъзможност за доказване на определен факт или обстоятелство, не представлява пречка за образуване на дисциплинарно производство.“

В заключение е посочено, че решението, с което се отказва образуване на дисциплинарно производство е акт по чл. 197 АПК и подлежи на съдебен контрол по реда на раздел IV, глава десета АПК.

В мотивите на решенията, постановени по адм. дела № 7113/2017 г., № 6541/2018 г. и № 9528/2018 г. на ВАС, шесто отделение, е застъпено различно становище. В посочените решения са изложени съображения, че в хипотезата на чл. 310, ал. 1 ЗСВ при направено предложение по чл. 312 ЗСВ за образуване на дисциплинарно производство срещу съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител, съответната колегия на ВСС има право на преценка относно обосноваването на предложението преди образуване на дисциплинарното производство. Тричленните състави на ВАС са приели за процесуално неоправдано и недопустимо да се разглежда по същество въпрос – с постановяване на решение на съответната колегия на ВСС по основателността на искането, предвид установената некомпетентност на органа извършил проверката, въз основа на която се търси дисциплинарна отговорност на съответния магистрат, както и при установена очевидна неосноваемост и необосноваемост на предложението за образуване на дисциплинарно производство (съгласно Раздел II, т. 5 от Стандартите за провеждане на дисциплинарно производство по Глава шестнадесета от Закона за съдебната власт) .

Прието е, че решението, с което се отказва образуване на дисциплинарно производство подлежи на съдебен контрол **по реда на раздел I, глава десета АПК.**

VIII. Взаимодействие с ИВСС

През 2019 г. Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към СК на ВСС е разгледала, както следва:

1. Сигнали от ИВСС, изготвени на основание чл.54, ал.1, т.5 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) - **37** (тридесет и седем) броя;
2. Акт с резултати от извършени комплексни, планови, контролни и тематични проверки от ИВСС - **58** (петдесет и осем) броя;
3. Информация от ИВСС относно изпълнение на препоръки, дадени в актове и сигнали от проверки на ИВСС - **91** (деветдесет и един) броя;
4. Данни за установените от ИВСС нарушения на правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок за периодите:
01.04.2018 г. - 30.06.2018 г.; 01.07.2018 г. - 30.09.2018 г.;
01.10.2018 г. - 31.12.2018 г.; 01.01.2019 г. - 31.03.2019 г.
01.04.2019 г. - 30.06.2019 г. и 01.07.2019 г. - 30.09.2019 г. - **6 бр.**
5. Отчет на министъра на правосъдието за постъпили и изплатени обезщетения по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ за периодите:
01.04.2018 г. - 30.06.2018 г.; 01.07.2018 г. - 30.09.2018 г.;
01.10.2018 г. - 31.12.2018 г.; 01.01.2019 г. - 31.03.2019 г.
01.04.2019 г. - 30.06.2019 г. и 01.07.2019 г. - 30.09.2019 г. - **6 бр.**
6. Изготвени и одобрени „Анализ на констатираните от ИВСС случаи на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок“ за периодите: 01.04.2018 г. - 30.09. 2018 г. и 01.10.2018 г. - 31.03.2019 г. - **2 (два)** броя.
7. Разгледани са **2 броя** справки по представени доклади през 2017г. и 2018г. от административните ръководители на съдилищата по апелативни райони, в изпълнение решение на ВСС по: протокол № 20/23.05.2013 г., т.14.4 и 14.5; протокол № 36/06.10.2016 г., т.7.6; протокол № 4/02.02.2017 г., т.14; протокол № 44/21.12.2017 г., т.6, възложена за изпълнение по точка 9.3. от протокол № 01/14.01.2019 г. на КДДВИВСС към СК-ВСС.
8. Проведени **2 (две)** съвместни срещи:
- На 10.06.2019 г. е проведена съвместна среща между членовете на комисииите „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората на ВСС“ към съдийската и прокурорската колегии на ВСС с представители на

ИВСС и на Министерство на правосъдието и обсъдена следната тема: „Проблеми при тълкуването и прилагането на разпоредбата на чл. 310, ал.3 във връзка с ал.1 ЗСВ с оглед осъществявания от съответните административни ръководители контрол и предприемане на мерки за преодоляване на неритмично, забавено администриране, разглеждане и решаване на делата от съдиите, в случаите, когато такива са установени по съответния начин както и предоставянето на информация от административните ръководители в хода на извършваните проверки от ИВСС за дела, които не са разгледани и решени в предвидените в закона срокове“.

- На 16.12.2019 г. е проведена среща между членовете на комисиите „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората на ВСС“ към съдийската и прокурорската колегии на ВСС с представители на ИВСС и по предложение на КДДВИВСС към СК на ВСС е обсъдена следната тема: „Необходимост от провеждане на регулярни срещи с оглед заложените мерки/препоръки в докладите на Европейската комисия (ЕК) в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка (МСО).“ На нея е постигнато съгласие, че към настоящия момент е отпаднал задължителният характер на посочената мярка. ИВСС е представил писмено становище, от което е видно, че е изразено съгласие с решенията на комисиите „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към СК и ПК на ВСС, че към настоящия момент е отпаднало задължението на двата органа по изпълнение на мярка 4 от План за действие за 2017 г., във връзка с препоръка 3 от Доклада на Европейската комисия в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка от месец януари 2017 г.

Функция от тази среща и от представеното писмено съгласие от страна ИВСС е изразеното становище на съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по точка 5, протокол № 2 от 28 януари 2020 г. за отпаднало задължение на ВСС по изпълнение на мярка 4 от Плана за действие за 2017 г. по препоръка 3 от Доклада на Европейската комисия в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка от месец януари 2017 г. за провеждане на регулярни срещи с Инспектората към Висшия съдебен съвет.